

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57879-10-19 זילברמן נ' רונסון

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובעת: אליזבטה זילברמן

נגד

הנתבעת: לריסה רונסון

פסק דין

לפני ביהמ"ש תביעה להשבת סכום כסף שהופקד על בסיס חברי.

כתב התביעה

1. התובעת הגישה ביום 31.10.19 כתב תביעה בו טענה שהפקידה בידיה של הנתבעת, חברת נפש שלה, הסך של 240,000 ₪. התובעת טענה כי כאשר ביקשה לקבל הסכום שהופקד בידי הנתבעת, האחרונה טענה שהכסף אינו ברשותה. התובעת ביקשה לחייב הנתבעת לשלם לה הסכום שהופקד וכן פיצוי בגין עוגמת נפש וסך הכל הסך של 260,000 ₪.

כתב ההגנה

2. הנתבעת הגישה ביום 16.1.20 כתב הגנה בו טענה כי התובעת מסרה לה תיק וטענה שמכיל מסמכים. כאשר התובעת קיבלה ממנה התיק בחזרה, היא פתחה בנוכחותה את התיק ואז התברר לנתבעת כי התיק הכיל כספים. הנתבעת טענה כי התובעת קיבלה את אשר הפקידה אצלה.

הגשת ראיות

3. מכיוון שלא הוגשו בקשות מקדמיות עד המועד שביהמ"ש קבע להגשתן, ביהמ"ש נתן ביום 14.7.20 צו להגשת ראיות. התובעת הגישה ראיותיה ביום 16.8.20 והנתבעת ביום 1.9.20.

הדיון הראשון

4. ביום 24.9.20 התקיים הדיון הראשון. ביהמ"ש קבע מועד לשמיעת הראיות.

הדיון השני

5. ביום 25.5.21 התקיים הדיון השני, לאחר שהמועד שנקבע לחודש ינואר בוטל לבקשת הצדדים עקב מגפת הקורונה ובהתאם להודעת מנהל בתי המשפט בעניין דחיית מועדי דיון.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57879-10-19 זילברמן נ' רונסון

הגשת סיכומים

6. רק ביום 15.8.21 התקבל תמליל הדיון שהוקלט ובאותו יום פורסם הפרוטוקול וניתן צו להגשת סיכומים. התובעת הגישה סיכומיה ביום 15.9.21 והנתבעת ביום 4.10.21.

דיון והכרעה

7. על ביהמ"ש לקבוע האם הנתבעת לא השיבה לתובעת כספים שהופקדו בידיה וכמה.

להלן גרסאות הצדדים:

גרסת התובעת

8. התובעת טענה בכתב התביעה כי היא והנתבעת היו חברות טובות מזה שנים רבות, הכירו לראשונה כקונה ולקוחה כאשר התובעת עבדה בחנות בגדים ואילו הנתבעת נהגה לערוך קניות בחנות בה עבדה התובעת. התובעת טענה שהרגישה כי הנתבעת הינה חברת נפש של ממש, סמכה עליה בלב שלם ונתנה בה אמון, כל זאת עד קרות האירוע נשוא התובענה.

9. התובעת טענה שבסוף חודש אוקטובר 2018 היא נאלצה לטוס לטורקיה על מנת להביא סחורה לחנות הבגדים שבבעלותה. היא סמכה מאוד על הנתבעת, הפקידה בידיה הנאמנות סך של 240,000 ₪ למשמורת בטרם טיסתה לחו"ל, אשר את חלקם קיבלה בירושה מאביה וחלקם הינם חסכוניות פרי עמלה הקשה מעבודתה.

10. התובעת טענה שמשחזרה לישראל, פגשה בנתבעת וביקשה את כספה בחזרה, אולם לתדהמתה הרבה, ובניגוד לכל תרחיש שאי פעם הייתה יכולה להעלות בדמיונה, טענה בפניה הנתבעת כי הכסף אינו נמצא ברשותה עוד.

11. תחילה טענה הנתבעת כי הכספים נגנבו, לאחר מכן שינתה מגרסתה וטענה כי תרמה את הכספים עבור ילד חולה באודסה, וכי הכספים עתידים לחזור בקרוב וברגע שיחזרו, היא תשיב אותם לתובעת. הנתבעת משכה אותה בלך ושוב ועד ליום הגשת כתב התביעה לא השיבה לה את כספה בחזרה.

12. התובעת טענה כי תובעת מכח **חוק השומרים תשכ"ז-1967** שכן הנתבעת שימשה כשומרת חנם של כספה ללא קבלת כל תמורה או טובת הנאה בעבור שמירת הכספים.

13. התובעת טענה שהנתבעת התרשלה בתפקידה, לא שמרה היטב על כספה ובכך הביאה להיעלמות הכסף ולפיכך חייבת להשיב לה את הכספים שנלקחו ולפצות אותה כאילו הפרה חוזה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57879-10-19 זילברמן נ' רונסון

גרסת הנתבעת

14. הנתבעת טענה בכתב ההגנה שכתב התביעה אינו מגלה עילה, שעה שהתובעת קיבלה את אשר הפקידה למשמורת אצלה.

15. עוד טענה, כי נאלצה לפעול בהליך צו הגנה כנגד התובעת אשר תקפה אותה ואף החלה לשלוח לביתה ולבית עסקה עבריינים.

16. עוד טענה כי מבירור לעומק עולה בכלל כי התובעת חטאה והחטיאה אותה, עת הכספים המדוברים היו בכלל כספי סמים אשר היו שייכים לבן זוגה מר אלעד פרמן. הנתבעת טענה שבסביבות חודש אוגוסט 2018, או בסמוך לתאריך זה, הגיעה התובעת לבית עסקה (גן ילדים) וביקשה ממנה לשמור לה תיק אשר בהתאם לטענת התובעת היו בו מסמכים לרשויות המס. התובעת הודיעה לה כי בתוך מספר ימים תשוב לקחתו.

17. רק כעבור שלושה חודשים הגיעה התובעת לבית עסקה, והנתבעת הפנתה אותה לאותו ארון בו אוחסן התיק. התובעת הוציאה את התיק ובפעם הראשונה פתחה אותו מולה. רק בעת פתיחת התיק היא הבינה שהתובעת אחסנה אצלה תיק אשר תכולתו היה כסף ובמזומן. התובעת הוציאה את המזומנים ספרה אותם לעצמה כאשר חלק הכניסה לכיסה וחלק בחזרה לתיק, וביקשה ממנה לסחוב לה את התיק לרכב שלה היות והינו רחוק ובשל החשש שעוקבים אחריה.

18. הנתבעת טענה שהתובעת שכחה הפרטים שלהלן:

- (לאחר קריאת פרוטוקולים המשטרתיים) כי משטרת ישראל ביצעה חיפוש בביתה ובבית עסקה של התובעת.

- כי בן זוגה אלעד פרמן הינו מר ישראל לשעבר, אשר נעצר בגין סחר בסמים ממריצים.

- כי הכספים במזומן אשר החזיקה אצלה "שנים רבות" לטענתה וודאי לא שייכים לירושה או לבעלה אשר נפטר לפני למעלה מ- 10 שנים.

19. הנתבעת טענה כי ברור כי כספים אלו הינם כספי סמים, כספים אשר בעורמה הסתירה אצלה, כספים אשר ככל הנראה העלימה התובעת. עוד טענה שנח לתובעת ולבן זוגה להפנות אצבע מאשימה כלפיה, אשר כלל לא ידעה מה היה בתיק ואף השיבה אותו לתובעת, וזאת, על מנת ליצור מראית עין כלפי סוחרי סמים על מנת שיטרידו אותה ואת משפחתה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57879-10-19 זילברמן נ' רונסון

האם הנתבעת השיבה לתובעת מלוא הכספים שהופקדו אצלה?

20. כמפורט לעיל, הנתבעת אישרה כי התובעת הפקידה אצלה כספים, אך טענה שהשיבה הכספים לתובעת.

21. בתחילת עדותה, הנתבעת עמדה על גרסתה בכתב ההגנה כי התובעת השאירה בגן הילדים שהיא מנהלת, תיק, והיא כלל לא ידעה שיש כספים בתיק.

"מתורגמנית: לא נגעת בתיק, לא לקחתי בידיי. אליזבט הביאה לי את התיק. כאשר אליזבט הביאה לי את התיק היא אמרה לי שיש לה בעיות גדולות במס הכנסה והיא צריכה להחביא את התיק באופן זמני, ושאלה אותי איפה היא יכולה להניח את התיק, אמרתי לה שהיא יכולה לשים את התיק בתוך הארון למעלה כי אין שם צעצועים או דברים אחרים, היא שמה את התיק באותו המקום, סגרה את הארון והלכה.

ש: כלומר את אומרת שאת בכלל לא ידעת שיש שם כסף?
ת: אני טוענת שלא ידעתי מה בכלל קיים בתוך התיק.
ש: ואם אני אומר לך שאת משקרת? ואני אוכיח לך כעת שאת ידעת שיש שם כסף.
ת: לא, אני טוענת שלא ידעתי שבתוך התיק היה כסף עד הרגע שאליזבט הגיעה ולקחה את התיק."

22. בעדות הנתבעת חל שינוי מסוים כי בכתב ההגנה טענה שהתובעת אמרה לה שבתיק יש מסמכים. בעת עדותה לא חזרה על טענה זו. מלכתחילה, הגרסה לגבי תיק עם מסמכים העלתה קושי שכן נשאלת השאלה מדוע יש צורך להסתיר תיק עם מסמכים.

23. בעת חקירתה, הנתבעת עומתה עם תוכן מסרונים שכתבה לתובעת, לאחר שהתובעת **"כעבור 3 חודשים" מהמועד בו השאירה התיק בגן הילדים, לקחה את התיק:**
ש: אוקי. אז עם ככה, תאשרי לי שאת בהתכתבות איתה כתבת לאליזבט "אל תדאגי אני אחזיר לך את הכסף"
ת: לא אמרתי את זה."

24. הנתבעת הקריאה בדיון את תוכן המסרונים בינה ובין התובעת:
ת: בוקר טוב, מתי אני יכולה להגיע לקחת את הכסף שלי?
כב' הש' הדר: שתמשיך לקרוא את התשובה.
מתורגמנית: התשובה: "כאשר אני אצליח לאסוף יעבירו לך את הכספים", "אני מלווה בכל מקום אפשרי", "אין באפשרותי לפנות למשטרה"
כב' הש' הדר: זה בקטע השני או שזה כבר למטה?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57879-10-19 זילברמן נ' רונסון

מתורגמנית: השני. "אין באפשרותי למתן הסבר מקור הכספים", "אשתדל כמה שיותר מהר" כב' הש' הדר: למה היא התכוונה שהיא כתבה שהיא לא יכולה להסביר את מקור הכספים? מתורגמנית: לא ידעתי איך להסביר למשטרה מאין הכספים ומה זה הכספים האלה."

25. הנתבעת עומתה עם הטענה כי תוכן המסרון שכתבה לתובעת מהווה "הוכחה אחת מתוך הרבה שאת ממשיכה לשקר ולומר שאת לא יודעת מה שיש בתיק, מתורגמנית: לא זה לא נכון. אני טוענת כי ההודעה, ההתכתבות היה לאחר שבן זוגה של התובעת התייצב אצלי בביתי, איים עלי ואיים על בני, וטען שהכסף אינו שייך לתובעת אלא שייך לו ואני חייבת להחזיר לו את הכספים. עו"ד ויצמן: למה לא סיפרת את זה למשטרה? מתורגמנית: כאשר הם הרסו לי הגן וההורים של הילדים היו עדים לכל התסבוכת, הייתי מוכנה לתת הכל רק בשביל להפסיק את האיומים. עו"ד ויצמן: למה לא סיפרת במשטרה? מתורגמנית: סיפרתי הכל במשטרה, כאשר, סיפרתי למשטרה את הכל, וסיפרתי כאשר הייתי מאושפזת עם ראש פתוח בבית החולים עם פגיעה, סיפרתי הכל במשטרה, סליחה, הכל מתועד במסמכים אצל עו"ד."

26. כפי שיובהר בהמשך חלק מהמסמכים שלטענת הנתבעת נמצאים "אצל עו"ד" ושהיו אמורים לבסס גרסת הנתבעת, לא הוגשו בהליך זה.

27. הנתבעת המשיכה להקריא תוכן המסרונים כלהלן: "מתורגמנית: כתוב כאן "ואל תשלחי לי את השליחים שיפתרו את הבעיות שלהם לבדם, אין צורך להטריד אותי"....

מתורגמנית: כותבת התובעת ללריסה, האלוהים הוא השופט שלך, רשום כאן לריסה אני מבקשת ממך שתחשבי שוב, אני מבינה אותך כי הכסף זה הטיטוא והרוע, וזהו.....

מתורגמנית: אני כותבת "אין לי את הכספים הללו אבל אני מחפשת אצל כל אחד ממי אפשר להלוות, אין צורך לחובות, לא צריכה כלום, הכסף הציל חיים של הילדים גם ככה" אני התכוונתי לבנותיה,....

מתורגמנית: אין צורך בלהודות, הכסף הזה הציל חיים של 2 ילדים וזה שווה יקר, אני יודעת שזה לא הדרך הטובה ולא אכפת לי מה חושבים עלי, עשיתי את מה שעשיתי, אני צריכה קצת זמן כדי לאסוף את הכסף, זה לא כסף רע....

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57879-10-19 זילברמן נ' רונסון

מתורגמנית: "אנשים הגדולים יכולים להמתין, לחכות, עדיף להם כי או שאני אלך למשטרה או שאני אפנה לעורכי דין, אני מניחה שאתם לא צריכים את זה לחפור בכל העניינים הללו, אם צריך, אני לא רואה צורך במטרה בשביל להילחם על הכסף הזה אני חיה מדברים אחרים, ואתם לא רשאים לשפוט עלי מי אני ומה אני..."

מתורגמנית: "כתבתי גם שאני אשתדל כמה שיותר כי מלחמה זו לא הדרך, ולעשות ממני גנבת האנשים שעוסקים בכך, לא רשאים לחשוב עלי גם בצורה כזו והמלחמה היא לא הדרך הנכונה, בואו נפתור את העניין בצורה שקטה ותפסיקו להטריד את הגן" כותבת התובעת "לא יפה לשקר באדמה הקדושה, את כביכול אישה צדיקה שהאלוהים יהיה השופט שלך אין צורך לאיים עם משטרה" ובסוף היא כותבת את סתומה, סליחה, טיפשה.

כב' הש' הדר: מי אמרה למי?

מתורגמנית: התובעת.

28. הנתבעת עומתה עם העובדה "שבכל הטקסט הזה שרשום פה, לא מופיע אפילו פעם אחת

החזרתי את הכסף.

מתורגמנית: החזרתי, אני לא טענתי שהחזרתי את הכסף, כי לא היה בכוונתי להחזיר את הכספים.

כב' הש' הדר: למה?

מתורגמנית: כיוון שלא לקחתי את הכספים הללו. לא היה ברשותי את הכספים.

29. התשובה של הנתבעת אינה מתיישבת עם תוכן המסרונים בהם אישרה שלא החזירה

הכספים וביקשה ארכה לצורך החזרתם.

מי הם הילדים שהנתבעת כתבה שהכסף הציל אותם?

30. הנתבעת הסבירה ששני הילדים שהכסף של התובעת הציל, כפי שכתבה במסרון, הן בנותיה

של התובעת:

"מתורגמנית: בקשר לבנותיה, יש לה 2 בנות תאומות.

כב' הש' הדר: אז מה הכוונה? איך הכסף הציל אותם?

מתורגמנית: כאשר היא הייתה אצלי בגן היא אמרה שהמשטרה מחפשת אחרי התיק הזה, שהמשטרה היו בביתה של התובעת והכלבים והמשטרה הבהילו את הבנות, לכן היא רוצה להחזיר את התיק אצלי."

31. תוכן המסרון שכתבה הנתבעת אינו מתיישב עם תשובתה לפיה הכסף הציל את בנותיה של

התובעת כביכול. התובעת הציגה גרסה שתואמת את תוכן המסרון של הנתבעת כלהלן:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57879-10-19 זילברמן נ' רונסון

"יש באסמסים שהיא מודה שהיא לקחה כסף והיא אומרת שגנבו השיפוצניקים, אחר כך היא אמרה שכסף היא שלחה לאודסה לאיזה ילד לתרומה לאיזה ניתוח, אחר כך אמרה שהמנקה שלה גנבה כסף, זה כבר היה פעם שלישית ואחר כך היא אמרה טוב בסדר אני אחזיר לך עכשיו אין."

32. לכן, ביהמ"ש דוחה את גרסת הנתבעת כי התכוונה כביכול לבנותיה של התובעת וקובע כי הנתבעת התכוונה במסרון לילדים עלומים שכביכול היא העבירה כסף כדי להציל אותם.

לא נטענה טענת הכפיה בכתב ההגנה

33. הנתבעת הייתה ערה בעת הגשת כתב ההגנה לטענות התובעת הן עקב תוכן כתב התביעה והן לנוכח הצגת טענות התובעת לפניה כאשר נחקרה במשטרה עקב תלונה שהתובעת הגישה נגדה בגין גניבת כספה.

34. במסגרת חקירתה במשטרה, הנתבעת עומתה עם תוכן המסרונים שצוטטו קודם לכן מהם עולה שאישרה כי כספה של התובעת יושב במועד לא ידוע. היא טענה במשטרה כי אמרה את אשר אמרה עקב התנהגות התובעת, חבר שלה ואחרים מטעמה של התובעת. לכאורה, מצופה היה שתטען כי הבטיחה לתובעת במסרונים להשיב לה כספה עקב חשש מפגיעה בה. אולם מתוכן חקירתה במשטרה, שהיא צרפה לראיותיה, עולה שכאשר נשאלה ע"י החוקר בשורה 118 מדוע לא הגישה נגד התובעת תלונה בגין איומים, השיבה שלא רצתה לפגוע בילדות של התובעת. מכאן שלפי גרסתה של הנתבעת עצמה במשטרה, כלל לא שרר מצב של כפיה עקב פחד מהתובעת.

35. מכאן שהנתבעת לא טענה למתן התחייבותה להשיב הכספים עקב כפיה ע"י איומים ולכן גם לא מתקיימת עילה לביטול התחייבותה בכתב להשיב הכספים עקב טענת כפיה. לא זו אף זו, גם בכתב ההגנה לא טענה לכפיה. היא גם לא הסבירה בכתב ההגנה מסעיף 20 לכתב ההגנה מדוע הבטיחה בכתב לתובעת להשיב לה את כספה, אלא טענה בכלליות שנפלו פגמים באופן הגשת המסרונים בכתב התביעה. בסעיף 34 הכחישה הטענה שהבטיחה בכתב במסרונים להשיב כספה של התובעת, אך הוסיפה "וככל שהודעה היה הדבר תחת לחץ ואיומים" וטענה שהמסרונים הוגשו באופן לא תקין.

36. כאשר הנתבעת הקריאה בעת חקירתה את תוכן המסרונים ששלחה לתובעת היא ביקשה ליתן הסבר לתוכן הדברים, כלהלן:

"מתורגמנית: כאשר התובעת לקחה את התיק ועזבה היא הגיעה, התייצבה בגן וטענה ששכחה עוד איזה שהוא סכום כסף מסוים, היא לא יצרה איתי קשר לא הגיעה ולא כלום במשך 3 חודשים ופתאום היא הופיעה, ואמרה שהיא שכחה עוד איזה שהוא סכום כסף מסוים, אמרתי לה לך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57879-10-19 זילברמן נ' רונסון

תחפשי כי אין פה שום כסף, היא אמרה קודם שהיה בתוך התיק 50 אלף אחר כך 300, אחר כך 100 ולא היה ברור בכלל באיזה סכום מדובר.

כב' הש' הדר: תגידי לה שהיא ביקשה להסביר למה היא כתבה את מה שהיא כתבה, אז אני נותן לה הזדמנות נוספת להסביר למה היא כתבה את מה שהיא כתבה.

מתורגמנית: ההתכתבות החלה לאחר שהתובעת החלה לאחר איים עלי, בן זוגה התחיל לאיים עלי, התחילו לעשות מהומה בתוך הגן ולכן ההתכתבות נובעת מהאירועים האלה."

37. ללא ציון הטענה לכפיה באופן מפורש בכתב ההגנה, היא שבה והסבירה בעת חקירתה מתן התחייבותה בכתב להשבת כספה של התובעת באיומי התובעת. ללא העלאת הטענה בכתב ההגנה לכפיה, יש לדחות הניסיון להתבסס על טענת הכפיה, על הסף.

38. למעלה מהדרוש, ביהמ"ש ידון בטענה שלא נטענה בכתב ההגנה. תוכן המסרונים אינו מתיישב עם גרסת הנתבעת למתן התחייבות להשבה עקב איומים, אלא להפך. עולה שדווקא הנתבעת היא שמאיימת על התובעת כי אם תעמוד על החזר כספה הנתבעת תערב את המשטרה, וזאת מתוך הנחה שהתובעת אינה מעוניינת שהרשויות יידעו על קיום הכספים וכלשון הנתבעת "שאתם לא צריכים את זה לחפור בכל העניינים הללו".

39. כמו כן וכאמור לעיל, מתוכן חקירתה במשטרה, מסמך שהיא צרפה לראיותיה, עלה שהיא לא התלוננה במשטרה על אותם איומים עקב פחד, אלא שהיא "פחדה על הילדים" של התובעת.

40. הנתבעת צרפה לראיותיה עותק של בקשה לצו הגנה נגד התובעת עקב הטרדה מאיימת והחלטת כבוד השופט רמי חיימוביץ שקיבל הבקשה. אולם, ביהמ"ש שדן בבקשה למתן צו הגנה, נתן ההחלטה שצורפה לראיות הנתבעת במעמד צד אחד וקבע דיון בבקשה במעמד הצדדים. הנתבעת לא מצאה להגיש עותק של הדיון במעמד הצדדים, אם התקיים. לכן, ביהמ"ש לא נותן משקל רב מדי להסתמכות על ההחלטה במעמד צד אחד לעניין צו ההגנה.

41. כמו כן, הנתבעת טענה בבקשה לצו הגנה כי הותקפה ונגרמה לה חבלה חמורה ועקב כך אושפזה. תיאור זה מעלה הציפה שעקב תלונת הנתבעת במשטרה לגרימת חבלה חמורה, בוצע מעצר של התובעת או בעלה, ואף הוגש כתב אישום. אולם, גם בעניין זה לא הוגשו ראיות. מנספח ב' לראיות הנתבעת, הוא תוכן חקירתה במשטרה בגין גניבה, עולה גרסה אחרת של הנתבעת משורה 72, לפיה לא אושפזה עקב התקיפה ולא ייחסה לה חשיבות.

42. כמו כן, על הנתבעת היה להודיע על ביטול התחייבותה להשיב הכספים עקב כפיה, תוך זמן סביר, מתום מצב הכפיה ולעניין זה ראו פסיקת ביהמ"ש העליון ביחס לסעיף 20 לחוק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57879-10-19 זילברמן נ' רונסון

החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973, בע"א 661/88 חיימוב נ' חמיד ואח' (פורסם בנבו) "במקרה כאמור, חייב קורבן הכפייה, המבקש לאיין את תוקפה של הסכמתו, לנקוט פעולה של ביטול החוזה, וזאת בהודעה לצד השני תוך זמן סביר לאחר שנודע לו שפסקה הכפייה".

43. לענייננו, גם אם ביהמ"ש יניח שהביקור של בעלה של התובעת, "השרירן", כפי שאישרה התובעת בעדותה, בגן הילדים שמנהלת הנתבעת, גרם לנתבעת להתחייב במסרונים ששלחה לתובעת להשיב לה כספה, מצופה היה שלפחות לאחר חשיפת גרסתה במשטרה, תודיע לתובעת על ביטול התחייבותה בכתב להשיב לה כספה. הנתבעת לא הציגה הודעה על ביטול התחייבותה להשבת הכספים עד מועד כתיבת פסק דין זה.

44. לכן, ביהמ"ש דוחה הטענה של הנתבעת כי התחייבה להשיב לתובעת כספה עקב כפייה.

הנתבעת נמנעה מהעדת עדים והגשת מסמכים שתומכים בגרסתה

45. הנתבעת טענה שישנן עדות לעניין החזרת התיק והמהומה שיצרה התובעת בגן וכשנשאלה

מדוע לא זימנה אותן להעיד השיבה כלהלן:

"מתורגמנית: לא ביקוש מאיתנו את התצהירים מסוג זה, אבל כל הגנות מוכנות לתת עדות ..

לא עשיתי את זה בכוונה כיוון שאינני בקיאה בכל הדין, בעניין הדין. ולא עשיתי את זה בכוונה. מכל העניין, כל המהומות בקשר לכך שההורים של הילדים היו עדים לכל התסבוכת והגנות היו עדות לכל העניינים, וגם האירוע הזה שהייתה מאושפזת אחרי פגיעה בראש קשה בבית החולים, הייתי במצב נפשי מאוד קשה ולא היה לי מחשבות בכלל לטפל בעניין הזה. אבל יש לי מסמכים שההורים של הילדים פנו למשטרה."

46. כאן המקום להדגיש שבנספח ב' לראיות הנתבעת, הוא תוכן חקירתה במשטרה, היא מזכירה את סבטה, עובדת שלה, שהייתה, לטענתה במשטרה, עדה לתוכן שיחה בינה ובין התובעת לגבי סכום הכסף שהופקד בתיק. אולם, סבטה לא זומנה ע"י הנתבעת להעיד.

47. עד נוסף שהנתבעת לא זימנה הוא בנה מיכאל שתוכן חקירתו במשטרה צורף כנספח ג' לראיות הנתבעת. מעיון בתוכן חקירתו עולה שהוא מאשר גרסת התובעת בחקירתה במשטרה, לפיה הוא ביקש מהנתבעת לחפש התיק בגן, אך אמו לא נתנה לו מפתח לגן. בשורה 110 הנתבעת אמרה לחוקר שיש ברשות הבן שלה הקלטות של התובעת שתומכות בעמדתה. אולם, מיכאל לא העיד וההקלטות לא הובאו לפני ביהמ"ש.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57879-10-19 זילברמן נ' רונסון

48. הנתבעת נשאלה מדוע לא הגישה את המסמכים הרפואיים שאמורים לטענתה לתעד את הפגיעה בה ע"י התובעת, או מי מטעמה, ומדוע לא הגישה התלונה שהוגשה לטענתה בעניין זה למשטרה ועל כך השיבה:

"ת: כל המסמכים נמצאים בתיק, האם אני צריכה לטפל בעניינים? במשטרה קיימים כל המסמכים.

ש: את לא ראית לנכון להגיש את זה כראייה בתביעה שלך?

ת: חשבתי שיש שם הכל.

ש: ואם אני אגיד לך שאת מסתירה מסמכים כי כתוב בחלק מהם שאת מודה שהכסף אצלך?

ת: לא. אין לי צורך בלהסתיר שום דבר, אני לא שומרת מסמכים בביתי, כל המסמכים והראיות נמצאים במשורה, ואדוני יכול, יש לו אפשרות לגשת ולקחת את המסמכים, אני מניחה שיהיה לו אפשרות לקחת את זה ללא שום בעיה." הפניית ביהמ"ש לאיתור המסמכים במשטרה אינה מקובלת.

49. בנספח ב' לראיות הנתבעת, הוא תוכן חקירתה במשטרה, עקב תלונה שהגישה נגדה התובעת בגין גניבה, היא מספרת לחוקר על מסרון עם תוכן בעייתי ביחס לתובעת. אולם, כאשר החוקר שואל אותה אם המסרון ברשותה, היא עונה בשלילה. משורה 79 לחקירתה במשטרה, עולה שהיא מספרת על מחברת בה רשמה תוכן שיחתה עם התובעת בזמן אמת, גם מחברת זו לא הוצגה.

50. מחדל הנתבעת בעניין זה מקים חזקה שאם העדים היו מעידים, או אם הייתה מגישה הראיות לעניין התקיפה והתלונה למשטרה, העדות ותוכן המסמכים היו לחובתה. לענייננו, היה מתברר שאין יסוד לטענת הנתבעת שהשיבה הכסף לתובעת וכי התחייבותה בכתב להשיב לתובעת כספה הייתה מכח כפיה. לעניין המשמעות של הימנעות מהגשת ראיה חיונית ראה ע"א 4697/05 גבאו אסטבלישמנט נ' דוד דודאי [פורסם בנבו] (27.8.12).

51. הנתבעת טענה בתום חקירתה מפי בא כוחה כי **"גם זדורוב אמר הרבה דברים מלחץ ואין מה לעשות, הדברים מתהפכים"**. אולם, כאמור לעיל, הנתבעת נמנעה מהעמדת ראיות ועדים להוכחת הלחץ הפסול עליה שהביא כביכול להודאה בכך שלא השיבה כספים ומתן ההתחייבות להשבת הכספים. כמו כן, וכאמור לעיל, מחקירתה במשטרה עלה שלא התלוננה במשטרה על האיומים כביכול, עקב פחד, אלא מתוך התחשבות כביכול בילדות של התובעת.

52. לא רק שהנתבעת לא העמידה עדים ומסמכים נדרשים, היא ייחסה לתובעת אותו מחדל עצמו, בכך שהתובעת לא העידה את חברתה לודמילה שהגיעה עמה לצורך הפקדת הכסף.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57879-10-19 זילברמן נ' רונסון

אולם, כאמור לעיל, מחדל נטען זה אינו מסייע לנתבעת שכן לא הייתה מחלוקת על כך שתיק ובו כספים הושאר ע"י התובעת בגן של הנתבעת.

53. גם העובדה שהחבר של התובעת לא העיד לגבי גרסתו במשטרה (נספח ד' לראיות הנתבעת) לפיה הנתבעת אישרה באזניו כי תשיב את הכסף, לא מסייעת לנתבעת שכן הנתבעת, כאמור לעיל, אישרה בכתב כי תשיב את הכסף.

54. התובעת עומתה בחקירתה עם הטענה שהמסרונים אינם מציגים מלוא ההתכתבות בין הצדדים. גם טענה זו אינה מסייעת לנתבעת. זאת, משום שאם היו מסרונים שלטענת הנתבעת אמורים לתמוך בעמדתה, מצופה היה שהיא, כמי שכתבה המסרונים לתובעת, תציג אותם לפני ביהמ"ש.

55. לכן, ביהמ"ש קובע כי לא האמין לגרסה של הנתבעת בדבר השבת כספה של התובעת וכי התובעת הוכיחה כי הנתבעת לא השיבה לה כספים שהתובעת הפקידה בידיה, על אף שהתחייבה להשיבם, כאשר יעלה בידה לעשות כן, לרבות ע"י נטילת הלוואה.

מהות הכסף

56. הנתבעת נתנה משקל רב בכתב ההגנה לטענה שהתובעת הגישה התביעה ללא ניקיון כפיים שכן הכספים שהופקדו אצלה הם "**כספי סמים**". בתום שמיעת הראיות טענה ש"**גנב מגנב פטור**". אולם, טענה זו אינה מסייעת לנתבעת.

57. ראשית, לא הוכח שמקור הכספים בביצוע עבירה פלילית וכי ביהמ"ש מתבקש כביכול להושיט סעד לעבריין על מנת לקבל כספים שהושגו עקב ביצוע עבירה. חקירת התובעת העלתה שבבעלותה מכונית יקרה שנתפסה ע"י משטרת ישראל ורשות המיסים, "**יכול להיות**" שבעלה של התובעת נעצר עקב חשד למכירת סמים ממריצים ונערך חיפוש בביתה ובמשרד. אין די בכך כדי להוכיח שהכסף נובע מדבר עבירה.

58. אולם חשוב מכך, החשדות בדבר מהות הכסף הובאו לפני המשטרה בהרחבה במסגרת תלונות הדדיות שהתובעת הגישה נגד הנתבעת בגין גניבה והנתבעת הגישה נגד התובעת בגין תקיפה. בעת חקירת התובעת היא הופנתה בעמ' 9 לנספח ב' לתצהירה, הוא עותק של תלונה שהיא הגישה נגד הנתבעת במשטרה בעניין גניבת הכסף. הנתבעת עצמה צרפה כנספח א' לראיותיה, עותק של חקירת התובעת במשטרה עקב תלונה שהיא הגישה נגדה. התובעת גוללה בחקירתה במשטרה את טענתה שהנתבעת גנבה ממנה הסך של 240,000 ₪ ואף נדרשה לטענה של הנתבעת ש"**הכספים מלוכלכים**". כל אלה, אינם מתיישבים עם טענת הנתבעת שמקור הכספים בביצוע עברה פלילית.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57879-10-19 זילברמן נ' רונסון

59. אם אכן נפל פגם באופן שהתובעת השיגה הכספים, אזי לשיטת הנתבעת עצמה, היא והתובעת יידעו הרשויות בדבר חשדות אלה וחזקה שהמשטרה בדקה החשד. אולם, לעת הזאת, לפני ביהמ"ש האשמות של הנתבעת המבוססות על השערות בלבד, השערות שהובאו לידיעת המשטרה. לכן, אין בכך כדי להצדיק את החזקת הכספים ע"י הנתבעת, או להביא לכך שביהמ"ש לא ייתן צו להשבתם לתובעת.

60. לעניין זה ראו קביעת ביהמ"ש העליון בעניין חיימוב כלהלן:
"לאור סעיפים 30-31 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973, קבלת טענה בדבר פסלות בגין תקנת הציבור אינה מונעת סעד של השבה. אדרבא, השבה היא התוצאה המיידית הנובעת מבטלות החוזה, ולבית המשפט שיקול-דעת לסטות מדין ההשבה ולהורות, משיקולי צדק, אם על מניעתה של ההשבה ואם, בתנאים מסוימים, על קיום החוזה. בידי היכולת לאזן בין האינטרסים השונים שעל הפרק ולהגיע לתוצאה צודקת מבחינת הצדדים ומבחינת הציבור (1985-ד85)."

61. לענייננו, ביהמ"ש לא מצא בטענות הנתבעת, כדי לבסס התוצאה החורגת מדרך המלך והיא לחייב אותה להשיב הכספים שהתחייבה להשיב.

62. שנית, ביהמ"ש כבר קבע שהנתבעת לא השיבה לתובעת כספה מתוך הנחה שהתובעת תחשוש לחשוף דבר הפקדת הכספים בידיה של הנתבעת לפני הרשויות. אולם, הנחה זו התבדתה, כאשר התובעת הגישה נגדה תלונה במשטרה בגין גניבת הכסף.

מהו הסכום בו יש לחייב הנתבעת להשיב לתובעת?

63. בתום שמיעת הראיות ביהמ"ש אמר לצדדים כי כשם שלנתבעת יש קושי עם הטענה שהשיבה הכספים לתובעת **"יש קושי לתובעת עם הסכום"**.

64. ביהמ"ש ביסס אמירה זו על תוכן עדות התובעת. היא לא ידעה להצביע על מסמך שיאשר גובה הסכום שהפקידה בידי הנתבעת כלהלן:

"עו"ד אוליאל: יופי. אני רוצה בבקשה ולאור הטענות שלך שכל הכספים המדוברים ה-240,000 ₪ שהיו בתיק וקיבלת אותם בירושה הן מאבא,

העדה, גב' זילברמן: אבא. ובעלי שנפטר כן, וגם מהעסק שכן,

עו"ד אוליאל: אין לך איזה שהוא מסמך, קבלה, צו ירושה, צוואה?

העדה, גב' זילברמן: לא.

עו"ד אוליאל: לא, אין לך שום תיעוד ושם דבר לגבי הכספים האלה?

העדה, גב' זילברמן: לא, אבא שלי נפטר והשאיר כסף,"

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57879-10-19 זילברמן נ' רונסון

65. התובעת ענתה בעמוד 13 משורה 1 לשאלה אם ספרה בנוכחות הנתבעת סכום הכסף שהשאירה אצלה:

ת: לא.
ש: לא. זאת אומרת שהיום אנחנו לא יכולים לדעת האם היה בתיק 10,000 ₪,
ת: לא על ידה,
ש: תני לי להשלים בבקשה את השאלה.
ת: רגע קודם כל,
ש: לא, אני מבקש להשלים את השאלה.
כב' הש' הדר: לא גברתי, הסדר הוא שקודם הוא שואל את ממתנה עד סוף השאלה.
ת: לא, אני לא ספרתי על ידה, אני ספרתי בבית, אני ידעתי כמה יש שם כסף,
ש: יפה, אבל היום אנחנו לא יודעים אם היה שם 10,000 או 4 מיליון ₪. כי לא ספרת את זה ליד,
ת: ספרתי בבית כן.
ש: אבל אנחנו היום לא יכולים לדעת.
ת: אני יודעת.
ש: אבל אנחנו לא יכולים לדעת.
כב' הש' הדר: רגע יש לי שאלה, כשאת ספרת היית לבד או שהיה מישהו לידך שספר איתך?
ת: אני לא זוכרת."

66. מצופה היה שהתובעת תספור בנוכחות הנתבעת את סכום הכסף ותחתים אותה על מסמך שבו תציין סכום הכסף שנספר. אולם, היא לא עשתה כן ומחדלה גרם לכך שהיא לא הוכיחה כי הפקידה הסך של 240,000 ₪ אצל הנתבעת.

67. אולם, ציפיית הנתבעת כי היא תיהנה ממחדל התובעת לעניין תיעוד הסכום שהופקד ותופטר מהתחייבותה להשיב לתובעת כספה, אינה צודקת ואינה מידתית, שעה שהוכח שהנתבעת אישרה כי תשיב לתובעת כספה.

68. ביהמ"ש קובע כי על יסוד הראיות שהובאו, עולה שהסכום שהופקד היה סכום משמעותי, לא מאות, ולא אלפי ₪. מסקנה זו מתבססת על שלושה אדנים:

69. האדן הראשון, הנתבעת אישרה בעדותה כי ראתה את השטרות בתיק.

ש: תאמרי לי בבקשה, באיזה שלב לטענתך ידעת שיש שם כסף?
ת: כשאליזבט הגיעה בשביל לקחת את התיק.
ש: את ראית כסף בעיניים שלך?
ת: כן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57879-10-19 זילברמן נ' רונסון

- ש: איזה שטרות היו שם?
 ת: לא יודעת, היה כסף שונה,
 ש: היה חבילות?
 ת: לא ספרתי.
 ש: היה חבילות נפרדות?
 ת: לא יודעת.
 ש: זה היה קשור בגומי?
 מתורגמנית: בלבב אותי עם השפה, היא ענתה בעברית אז,
 ש: את מבינה ברוסית ישר.
 מתורגמנית: כן.
 ת: לא יודעת."

70. ככל שהיה מדובר בחבילה אחת של שטרות, מצופה היה שהנתבעת תאמר זאת.

71. האדן השני, מנספח א' לראיות הנתבעת, עולה משאלות החוקר בעת חקירת התובעת במשטרה כי הנתבעת מסרה למשטרה גרסה מפורטת לגבי שטרות של 100 ₪ בתיק שהושאר אצלה ואף טענה שהתובעת לקחה מהתיק הסך של 50,000 ₪. מנספח ב' לראיות הנתבעת, הוא תוכן חקירתה במשטרה, עולה שהיא מספרת על כך שראתה "תיק מלא כסף" וכן מתייחסת לשטרות של מאה ומאתיים ₪, ועל שכך שהתובעת אמרה לה שמוציאה חמישים אלף ₪ מהתיק ומעוניינת לתת סיוע בסך של עשרת אלפים ₪. בהתחלה אמרה לחוקר שהתובעת ספרה לידיה שטרות של מאה, ולאחר מכן טענה ש"היא לא זוכרת אם היא ספרה את הסכום". אולם, בעת חקירתה הנגדית לפני ביהמ"ש, הנתבעת לקתה בשכחה מוחלטת וערפלה תשובותיה בכוונת מכוון. מכאן שעל פי הגרסה של הנתבעת במשטרה, בתיק היה סך של מעל לסך של 50,000 ₪, שכן לפי גרסת הנתבעת במשטרה, היה סכום נוסף.

72. האדן השלישי, קביעת ביהמ"ש כי דברי הנתבעת בדבר הצלת ילדים באמצעות הכסף אינם מתייחסים כטענתה לילדי התובעת, אלא לילדים אחרים. הצלת אותם ילדים באמצעות כספים, אינה מתיישבת עם מאות, או אלפי ₪.

73. לכן, ביהמ"ש מסיק שמדובר על סך של מעל חמישים אלף ₪.

74. כאמור לעיל, עקב מחדל התובעת לתעד הסכום באופן מדויק יש להגיע לתוצאה מידתית. לכן, לאחר שביהמ"ש הגיע למסקנה שהופקדו ברשות הנתבעת מעל הסך של חמישים אלף

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57879-10-19 זילברמן נ' רונסון

נ, ביהמ"ש מעריך על דרך אומדנא שהופקד סכום שאינו נופל מסך של 80,000 ₪, כשליש מהסכום הנטען.

75. ככל שתוצאה זו גורמת לעוול, לתובעת, תוצאה שלא הוכחה, אין לה, אלא להלין על עצמה בעניין התנהלותה התמוהה, עת בחרה להפקיד כספים בהיקף של מאות אלפי ₪ לטענתה, ללא תיעוד כלשהו ולצורך עלום שלא הוברר.

עוגמת נפש

76. מכיוון שביהמ"ש קבע כי הנתבעת שלחה ידה בכספי התובעת, ואף ניסתה לחמוק מהתחייבותה להשיב כספים אלה, מתוך הנחה שהתובעת תחשוש ליידע על כך הרשויות, ביהמ"ש מחייב הנתבעת לשלם לתובעת הסך של 8,000 ₪ בגין עוגמת הנפש שהסבה לה.

דיון בהוצאות

77. מכיוון שביהמ"ש קיבל התביעה חלקית, התובעת זכאית לפסיקת הוצאות.

78. ביהמ"ש מביא לחובת התובעת העובדה שאישר רק כשליש מסכום התביעה וכן את התנהלותה התמוהה עת הפקידה סכום ניכר בידי הנתבעת לצורך מטרה עלומה, וללא תיעוד גובה הסכום שהופקד.

79. לחובת הנתבעת, ביהמ"ש מביא בחשבון כי קבע שלא אמרה אמת בכתב ההגנה ובחקירתה והעובדה ששלחה ידה בכספי התובעת מתוך הנחה שהתובעת תחשוש לעמוד על זכויותיה.

80. לזכות הנתבעת, ביהמ"ש מביא בחשבון שלא סרבלה או הקשתה על ניהול ההליך שכלל שתי ישיבות בלבד.

81. אשר על כן, ביהמ"ש מחייב הנתבעת לשלם לתובעת שליש משווי האגרה ששולמה ושכ"ט בא כוח התובעת בסך של 17,000 ₪.

סוף דבר

82. ביהמ"ש מחייב את הנתבעת לשלם לתובעת הסך שך 88,000 ₪, סכום אשר יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד הגשת התביעה ועד למועד התשלום המלא בפועל.

83. ביהמ"ש מחייב את הנתבעת לשלם לתובעת סך בשווי שליש משווי האגרה ששולמה על ידי התובעת, כאשר סכום זה יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד ההוצאה ועד למועד התשלום המלא בפועל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57879-10-19 זילברמן נ' רונסון

84. בנוסף, ביהמ"ש מחייב את הנתבעת לשלם לתובעת שכ"ט עו"ד בסך כולל של 17,000 ₪ כאשר לסכום זה יתווספו הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד מתן פסק הדין ועד למועד התשלום המלא בפועל.

ניתן היום, ד' חשוון תשפ"ב, 10 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט